

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Que veritates sunt de necessitate salutis credende

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300759)

Que veritates sunt credēde

rum. nolle petitiū tramitē ostēdere veritatē. Alio modo querūt euasione aliqui dicentes q̄ ille assertōes p̄nt exponi rationabiliter addēdo glosas aliq̄s sicut exponunt p̄positiōes morales de sacra scriptura. vt illa maleficos nō patieris viuere q̄ generaliter intellecta esset falsa. Addūt p̄ reglā q̄ nulla p̄positiō dānanda est q̄ p̄t trahi ad bonū sensum. Sed illa respōsiō cū sua additiōe p̄niciosissima est. r̄tra oēm ecclesiasticū ritū q̄ sic fundabāt se heretici. pro ut vidimus in ricklef et buss/ qui dum v̄gebātur/ confugiebāt ad glosas. Unde p̄positiōes vniuersales de sacra pagina p̄nt et debēt aliter exponi/ q̄s p̄positiōes mgr̄i Iohannis parui/ primo q̄ scriptura sacra exponit suas regulas p̄ semetip̄as fm̄ diuersos passus scripture r̄ iuxta sacros doctores. Nō sic aut̄ inuenit̄ q̄d magister Iohannes parui se exposuerit/ imo pot̄ op̄positū r̄siderādo causas dicēdi. Secunda q̄ scripture sacre debet talis reuerentia/ q̄ non licet eā esse falsam in aliquo sensu l̄rali. Non sic est de p̄positiōe predicti parui vel alterius doctoris r̄c. **Finit**

Sequitur declaratio veritatū que credende sunt de necessitate salutis edita per eundem dominum cancellarium parisiensem.

Declaratio cōpendiosa/ q̄ veritates sint de necessitate salutis credende. que de sola probabilitate tenēde. que de pietate fidei reputande. et q̄ sint impertinētes iudicāde. Et h̄ sub distinctione vel gradu septuplici. qui ad quaternariū reducūt. Pro solutiōe dubitatis. q̄ nup̄ mouebat̄ i sermone de natiuitate b̄r̄e virgis marie r̄sideratiōe secūda

Primus gradus

Primus gradus veritatū credendarū est canon totius scripture sacre r̄ singulorū q̄ in ea l̄raliter asserta sūt. Sic videlicet q̄ nō stat cū fide vt aliq̄s dissentiat p̄naciē. aliis cui p̄tēto in eadē scriptura. ad intellectū spiritus sc̄i. q̄ est veret̄ p̄rie sensus l̄ralis. Si allegatio q̄rit̄ sufficit illud **Matth. v. Amē** q̄ppe dico vob. **Donc** trāseat celū r̄ terra iota vnū aut̄ apex nō p̄teribit a lege donec oia fiāt. **Sequit̄ Amē** dico vob **Celū** r̄ terra trāsbūt. **v̄ba aut̄ mea nō trāsbūt.** **Non**

stat aut̄ q̄ canō biblic. lex est dei p̄reuelatiōne habita. cui⁹ assertiōes l̄rales innituntur huic vnico l̄rali p̄ncipio. **Om̄e** reuelatū a deo est verū. r̄ q̄ scriptura sacra diuinit⁹ est a deo reuelata. sic q̄ in oi sua p̄re. est verbi dei q̄d trāfire nō p̄t. facit ad hoc dicit̄. **ic. decreti capitulis. Ego solis. Si ad sacras. Et quis nesciat.**

Secundus gradus

Secundus gradus veritatū ab ecclesia determinatarū est. q̄ ab indubitata relatione ap̄lorū. p̄ successiōne p̄tinuam deuenerunt. Est aut̄ hec ecclesie autoritas tāta. vt diceret **Augu. Euāgelio nō credere. nisi me autoritas ecclesie cōpelleret.** Quāq̄ vicissim dici possit. ecclesie nō credere. si non autoritas sacre scripture impelleret. Et ita diuersis respectibus. autoritas vtriusq̄ mutuo se cōfirmat. **Attēdendū** t̄m est. q̄ nō oia q̄ tradit vel tolerat ecclesia publice legēda. sunt de necessitate salutis credēda. sic patebit ex q̄nto et seq̄. pro gradib⁹ veritatū. sed dūtaxat illa q̄ sub diffinitiōe iudiciali tradit esse credēda. vt opposita reprobāda p̄currēt vniuersali tonus ecclesie. et sensu implicite vel explicite vere vel interpretatiue.

Tertius gradus

Tertius gradus est veritatū specialiter aliq̄bo reuelatarū. q̄ ab illis q̄bo reuelatio facta est. absq̄ vlla dubitatiōe credēde sunt. Alioquin nō esset reuelatio. de cui⁹ ratiōe est vt sit certa. **Ceteri** vero q̄bo nō est huiusmodi reuelatio facta nō obligant̄ credere. nisi p̄ miraculū vel scripturā sacra. r̄ p̄cipue p̄ ecclesiā de certitudine. Sic eni iohes baptista missionē suā oñdit p̄ scripturā p̄phetiā. Et ap̄ls p̄pterea p̄tulit euāgelium suum q̄d babuerat p̄ reuelatiōne cū petro et alijs de ecclesia. nō q̄ dubitaret de illo euāgelio. peccasset eni. **Rec** dixisset etiā si angel⁹ de celo aliō vob euāgelisauerit anathema sit. **Sz** idō p̄tulit euāgelium suū. vt ap̄ probaret̄ p̄ ecclesiā ad credulitatē aliorū. et nō ad suā. q̄ dicit q̄ nihil sibi p̄tulerūt peitrus r̄ ceteri. sz dextrās dederūt cū cognouissent grām dei q̄ data erat sibi. **De** mus triplex hui⁹ grad⁹ veritatū reducūt ad vnū sc̄z ad veritates q̄ credi debēt immediate et explicite a deo reuelate esse.

Quartus gradus

Quartus gradus continet veritates oēs et singulas q̄ concluduntur ex p̄missis veritatibus in consequētia certa in lumine fidei vel in euidēti lumine naturali quibus nō in propria forma verborū illic habeant. Quē admodū ista veritas est de necessitate salutis tenēda. q̄ christus habuit nervos et venas. quibus in scriptura sacra nō habeat in propria verborū forma. Et ita de similitudine numero. quā ista est euidēs consequētia nō dū in lumine fidei sed in lumine naturali apud philosophos ip̄s fuit ver⁹ bō. ergo christus habuit nervos et venas. Propterea sine temeritate fidei vel discrimine fuerunt aliqui quistiones fidei ad phos paganos per christianos deducte. q̄ videre poterāt acuti philosophi. q̄d ex p̄supposita lege nostra. licet ab eis non creditur. consequenter esset dicendū in bona et euidēti consequētia. Et hic est secundus gradus principalis. primis tribus ad vnum reductis.

Quintus gradus

Rursus in quinto gradu q̄ tertius ē modo dicto reponuntur veritates ille q̄ ex veritatibus q̄druplicis gradus aūdicti. vel aliq̄bus eaz deducuntur in consequētia tātummodo pbabili vel topica. Vel dū in antecedere ponit p̄positio q̄ ad fidē est impertinēs quibus supponat esse vera. Dicit autē aristoteles. Illud est pbabile q̄ oibus et maxime sapientibus vix apparet. nō autē illud q̄ in doctis videt esse vix dicit pbabile quia stultoꝝ infinitus est numer⁹. Veritas autē omnino impertinēs ad fidē. illa sola dicitur q̄ nec in consequētia euidēti. nec in consequētia pbabili. neq̄ certa. sequit̄ vel repugnat. Porro dū p̄positio fidei apponit aliq̄ que nō est de fide. tūc totus q̄ est vna copulatiua. non pōt simpliciter dici de fide. q̄ sequit̄ debiliore parte. vt si in ea esset vna p̄tingēs. tota esset p̄tingēs quibus eēt multe necessarie. Dicit̄ nihilominus talis p̄positio ad cuius verificationē requiritur vna p̄positio non p̄tinēs ad fidē q̄ sapit̄ si dē. si sit vera. vel q̄ sapit̄ heresim si sit falsa. Et sic pōt describi p̄positio sapiens heresim. Q̄ est p̄positio ex cuius concessione. coassumpto aliq̄ quod nō pōt rationaliter negari. sequit̄ heresim in fide vt si q̄s diceret q̄ b̄tus gregorius non fuisset papa. q̄ supposito q̄ nō possint rationaliter negari historie dicētes ip̄m fuisse rite electū et

susceptum in papā. licet nō sint de fide. sed tur ista heresim. q̄ rite electus in papā non est nec fuit papa. Cū nō est p̄positio ita catholica si sibi iungat aliq̄d impertinēs ad fidē. quin totū hoc complexū remaneat ad fidē impertinēs. Exemplum vt ista p̄positio. Biblia est falsa. est hereticalis. et si adderet q̄ biblia quā hēt iohānes est falsa. nō esset hereticalis de se. licet dici posset sage heresim. supponēdo q̄ iohes nō haberet bibliam nisi correctā. Postremo in casibus huius quatuor gradus et secti sequētis. Verū est q̄ cause fidei referēde sunt ad papā vel sacrum conciliū. si sup̄ eas fieri debeat determinatio vel articulus attās oēs. Sectis i alijs causis. q̄ tres p̄mos gradus et quartū respiciunt. nisi forte p̄ appellationem

tertius gradus

Demū in sexto gradu q̄ quart⁹ ē modo dicto. collocantur veritates ille q̄ tantūmodo faciunt ad nutriendā vel fouēdā deuotiōis religiosam pietatē. q̄ si magis inducuntur ad instāmandū affectū. q̄ ad instruendū intellectū vbi pietas deuota magis aspiciat quā veritas certa. vbi h̄ vnus reprobat si ad esset assertiōis temeritas p̄ se elucidaret alio modo p̄ ecclesiā vel rationē certā ip̄a veritas. Aut si sup̄stitionē. h̄ ē religionē sup̄stiuā. et vanā induceret. Cū sicut dicit aristoteles. Nihil refert quedā falsa. pbabiliora eēt quibusdā veris. Ita nihil refert. quedā falsa. pie credi. non q̄ ea ratio q̄ falsa sunt. vel si sciunt esse falsa credi pōt. p̄cul h̄ a pietate fidelium. Sed cadit existimatio. vel piā credulitas. nō super veritate vel falsitate. s̄ tūmō sup̄ apparentia vel pbabilitate. Et h̄ vnus nō est periculosus vel falsus. q̄ p̄stat de apparentia et pbabilitate dū falsitas vel veritas ignota est. Propterea sapientissime dicit hieronimus q̄ de talibus eligibilis est pie dubitare q̄ temere diffinire. Sic stat quolibet contradictoriū esse pbabile. et vnū stat cū altero. non in veritate s̄ i pbabilitate. Sic diuersis respectibus. vtrūq̄ contradictoriū. credi pōt cū fidei pietate dū nō sit anim⁹ ab assertiōe p̄tinaci alien⁹. Respicit autē iste gradus legēdas et miracula sc̄oꝝ. vitas pat̄. visiones deuorū p̄sonarū recitatiōes et opinionēs sacroꝝ doctoꝝ q̄ oia suscipit eccl̄a et legi p̄mittit nō q̄ determinet talia de necessitate salutis eēt credēda s̄ q̄ p̄ficiūt ad comouēdos affectus p̄ios fidelium. et in edificationē

Que veritates sunt credēde

ipoz. dū in talibus nihil de certitudine sci-
tur esse falsum. quibus etiā nesciatur illud certi-
tudinaliter esse verum quod oportet. nec
ut tale credendū proponit. Ita q̄ magis hic
attendit id qd̄ pia recogitatioe fieri potuit
q̄ illud qd̄ factū est. Et hoc apud oratores
creberrimū repit q̄ ex alioz psonis dicunt
ea nō q̄ psone dixerūt. sed q̄ dicere potuerūt
sicut in legēda bē Agnetis et beati Seba-
stiani et similitum continetur.

Sequuntur alie pro-
positiones corollarie que particulari ma-
teriam elucidant.

Primum corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asse-
re q̄ sensus l̄alis sacre scripture sit aliqua
do falsus. patet ex dictis. in primo gradu et
qm̄ fm̄ augustiniū. solūmodo pōt ex sensu
l̄ali sacre scripture. efficax argumentū su-
mi. Non autē esset efficax argumentū si sen-
sus l̄alis nedū in dubiū. sed in falsum ver-
teret. At uero ppter concordantiā aliquoz
si videant aliter dixisse. dicimus. q̄ aliū est
litera. aliud est sensus l̄alis. Vel q̄ de sen-
su l̄ali scripture sacre improprie locu-
ti sunt. Est enī sensus l̄alis. vere et p̄redi-
ctus ille quē spūs sanctus p̄cipaliter intē-
debat. et qui ex circūstantijs l̄e scripture sa-
cre trahi pōt et debz. sicut expozitores sacri
fecerūt atq̄ docuerūt. Alioq̄n periret om-
nis soliditas probatōis a scripture sacra si
cut arguit Augustinus. ad hieronimum. et
habet distī. 4. Si in aliq̄ sensu suo l̄ali
esset falsa. qz p̄picuū est q̄ falsum nihil p̄-
bat. et respōdens poterit semper dicere ad
antecedēs sumptū. de sensu l̄ali scripture.
q̄ sensus l̄alis bñ est falsus. et ita nihil pro-
bat. qz regula nō tradit ab aduersarijs quā
do est falsus et quando verus.

Secundū corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asse-
rere. q̄ de notis p̄ experientia vel de euidē-
tibus p̄ rationē naturalē nō sit fides etiam
proprie dicta. Licet nō sic sub ratioe expe-
riētie. vel euidētie ratiois naturalis fides
babeat. sed alio respectu. innitēdo scz diu-
ne reuelatiōi. put fides est ex auditu fidei p̄
verbū xp̄i. ad Ro. 10. Patet qm̄ p̄cepta de-
calogi. euidētia sunt in lumine naturali. et
ista. Deus est. Similiter q̄ roma fuerit v̄-

hierim. fuit notū est p̄ experientia. Nec ni-
hilominus put nob in scripture sacra tra-
dunt. tanq̄ approbata p̄ ecclesia / sunt cer-
ta fide tenēda / qm̄ credulitas oim̄ tradito-
rū in sacra scripture innitit huic p̄ncipio so-
lū credito et naturaliter in euidēti. q̄ tota sa-
cra scripture a deo reuelata est Remanet cui
dēs totū sub hac credulitatis ratioe. Un̄
consequēter inferri posset q̄ tot sunt arti-
culi fidei. q̄ sunt veritates p̄tēte in scripture
sacra. nisi forte fiat restrictio acceptio. arti-
culoz fidei. p̄ illis t̄mō vitantibz q̄ p̄tinet
in simbolo aploz q̄ scz de directo. et immē-
diate respiciūt mysteriū glōse trinitatis et in
carnatiōis bñdicite. quibus eadē sit v̄trobiz
generalis. ratio credēdi. scz diuina reuelas-
tio. In tantū. q̄ sub hac ratione nō minus
alie credēde sint firmiter h̄ est absq̄ formi-
dine de opposito. p̄positiōes p̄tingētes de
futuro q̄ p̄positiōes necessarie. Sicut ap-
paret de ista. resurrectio mortuozum crit.

Posset sequēter inferri plurima. qua-
lis sit vel nō sit autoritas p̄dēdi articulos
fidei. et si possit fieri nouus articulus. Si p̄-
terea possit fieri p̄positio heretica de nō he-
retica. Si deniq̄ possit esse aliq̄s nescien-
ter hereticus. et ita de plurimis que breui-
tas iubet omittre.

Tercium corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asse-
re q̄ p̄cepta decalogi nō sint de fide etiā p̄-
prie dicta quibus reputari debeāt euidētia i
lumine naturali. patet ex declaratiōe p̄missio-
rū. Un̄ Dicit. v. Qui igit soluerit vnus
de mandatis istis minimis. et docuerit sic
hoies. minimus vocabitur in regno celozū. Et
accipitly minimus negatiue. i. nullus. et ita se-
parat a regno celozū. quod est ecclesia et he-
reticus iudicandus si sepnolit corrigere.

Quartū corollariū

Falsum blasphemū et hereticū est asse-
re q̄ assertiōes opposite p̄ceptis decalogi nō
spectēt ad fidē tanq̄ repugnātes fidei Aut
q̄ nō sint iudicio fidei reprobande. Et q̄ iu-
dices ordinarij. nō habeāt sup̄ his reprobande
di et p̄dēnādi facultatē. vbi notorie scādali
sant. Patet ex p̄missis. Addito q̄ assertio
p̄positiōis ad vnā p̄tē notat ficā ad bētiōez
cū remotiōe pbabilitatis alteri p̄tis. Et h̄ i
falsis p̄positiōibz sine manifesta temeritate
et p̄tinacia neq̄ fieri pōt. Primum co-

rollarium sequens ex quarto gradu qui secundus est sitres primi reducunt ad vnu.

Primum corollarium.

Obligat aliquis. certa et explicita fide. tenere nullatenus dubitare et sub pena heresis. q. aliq. positio vera est de q. alius potest ad tempus sine culpa dubitare. Et hoc specialiter in exemplo triplici potest ostendi. sicut in triplici propositione corollaria subsequitur.

Secundum corollarium.

Obligat aliquis vtpote theologus exercitatus in scripturis sacris legendo et considerando eas. certa et explicita fide tenere et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota requisitus rationabiliter. si non principiter dubitaret ut q. thobias habuerit canem. Vel aaron barbā. vel archa testamenti de pilis caprarum cooperta. **D**af enim circa hec regula q. dubius in fide infidelis est. quod intelligit vbi dubitat aliquis illa q. tenet explicita fide credere. sicut oportet in multis presertim in doctoribus et prelatis.

Tertium corollarium.

Obligat aliquis. vtpote canonista exercitatus in determinatiōibus sacre ecclesie legendo et considerando eas. certa et explicita fide tenere. et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota. imo et theologus aliquis in casu requisitus rationabiliter si non principiter dubitaret. Patet vtpotē. Et sic dicitur de exercitiis in predicatiōibus et narrationibus publicis nre fidei. quibus etiam essent laici. qm ad plura explicita credenda tenentur ceteris paribus q. taliter vel aliter non instructi.

Quartum corollarium.

Obligat aliquis vtpote doctus et exercitatus in logicalibus moralibus et prudentialibus sciētiis certa et explicita fide tenere et nullatenus dubitare multa de quibus simplex et idiota. vel sic non exercitatus. rationabiliter dum in sine principiter dubitaret. **R**atio autē precedentium oim vna ē. q. cui pl. committit ab eodē plus exigat. **U**n reputari debet vna sequentia deducta ex scripturis sacris vni magno logico vel philo. vel theologo euidēs vel certa esse quā al. idiota. vel in exercitiis poterit ad tempus vel falsas vel solū pbabile et incertā reputare. **D**eniq. sequit ex his oib. q. in dicitur et conclusioes fidei. licet autoritative spe-

ctet ad platos et doctores. spectare tū p. ad alios q. theologos delibatio. sic et cognitio sup his q. fidē respiciūt. Ita etiā vt ad laicos hoc posset extendi et plus aliquando q. ad multos clericorum.

Primum corollarium.

Rursus corollarium vnu ex precedentibus. **E**x officio dignitatis epal. tenet p. agnoscere. tenore pceptoꝝ decalogi. nedū implicite s. explicitate. presertim cū in consecratōe sua p. fiteat vtrūq. testamētū se scire. vet. et nouū. **Q**uod si nesciat vel dubitat vbi nō est dubitādū. p. inde reddat inexcusabil. attēto q. de talibus pnceps ap. loꝝ dicit. parati dare satisfactionē. oī poscētū ratiōez de ea q. in nobis ē fide et spe. **U**n etiā fm iura hūana. nō admittit aliq. allegas ignorātiā in illis q. ex officio suo. statu vel gradu scire debet.

Secundum corollarium.

Ex officio doctoralis autoritatis in theologia. tenet doctor cognoscere. tenore pceptoꝝ decalogi. nedū implicite. sed explicitate. et paratus esse debet reddere saltē doctrinaliter rationē. iuxta intellectū cōmūnem doctoroꝝ. **N**ec in contrariis excusatio ignorantie. proficere tali debet.

Tertium corollarium.

Stat aliquē posse reputari vehementer et rationabiliter suspectū de heresi. dū dogmatizat doctrinā aliquā vel de ipsa dubitat. vbi vel qm ali. similita facies vel dogmatizans vel dubitans suspectus in fide nequaquā hri deberet. **P**atet in erudit. p. fessoribus sacre scripture et sacroꝝ canonū. et in habentibus reuelationē specialē. respectu nō eruditoꝝ rudis. atq. simplicis et in plaris q. b. anera est obligatio ista sciēdi. nedū implicite s. explicitate.

Quartum corollarium.

Stat in hoc sacro Concilio constā. reperi quosdā. q. circa dilatiōez reprobatiōis noue assertionū denunciatarū. in materia homicidij. p. iurij et insidiarū mortalium. neq. culpādi sūt. qm alioꝝ expectabāt iudiciū. vbi tū nō pnt ali. de fautoria et suspitiōe prauitatis heretice vehementer. vllatenus excusari quoniam ad eos spectabat prouisiōis modus et pondus huius negocij.

Autoritates pro

primo gradu. Augustinus ad hieronimum epistola. viij. distin. ic. decreti. Ego solis illis libris scriptorū. i. scriptoribus qui iā canonici ap- pellant didici hūc timorē. honorē q̄ referre. vt nullū eorū scribēdo errasse audeā cre- dere. Idē i eplā ad hieronimū. Si ad sa- cras scripturas vl causas. admissa fuerint vel officiosa mēdacia. q̄d in eis remanebit autoritatis? Que tandē de scripturis illis. sentētia profereť. cuius pōdere. i. scripture autoritate cōtentiose falsitatis cōteret im- probitas? Idē eadē distinctōe de vnico baptis. libro. ij. Quis nesciat sanctā scri- pturā canonicā; tam veteris q̄ noni testa- mēti certis terminis suis cōtineri. eāq; po- steriorib; oibus epōz lris ita pponi. vt de illa omnino dubitari z disceptari nō possit vtrū verū. vel vtrū rectū sit quicq̄d i ea scri- ptū cōtinerit esse. Epōz autē lras q̄ post cō- firmatū canonē. vel scripture sunt vel scribū- tur z p sermonē forte sapiētiōe cuiuslibet in ea re peritioris z p alioz epōz grauiorē autoritatē. doctiorēq; prudentiā z p concē- lia licere rep̄hēdi si quid in eis forte a veri- tate deniatum est.

Nota descriptiōes

aliquas q̄ sequunt ex p̄missis. Veritas catholica pōt describi. q̄ est veritas habi- ta p diuinā reuelationē imēdiate vl media- te. explicate in propria forma verborū. vel implicite in bona et certa consequentia. Fides p habitu infuso describit. q̄ ē ha- bitus supnaturaliter infusus inclinās ad credendū catholicis veritatibus. Fides pro actu describit. q̄ est assensus verus et certus catholice veritatis et infusa fide p- ueniēs. Fides p habitu acquisito sic de- scribit cōformiter ad descriptiones q̄s dat phs de scia. arte et sapiētia. Q̄ est habitus verus z cert⁹ p auditū verbi xp̄i acquisitus si- cut dicit apls q̄ fides est ex auditu. z audis- tus p verbū xp̄i. Et augusti. dicit q̄ p scri- pturā sacā fides saluberrima gignit. Dici- tur verus. ad differētiā errorū. Cert⁹ ad dif- ferētiā opinionū. Adquisitus p auditū ver- bi xp̄i. ad differētiā sciētie. artis. sapiētie et intellectus. Fides p obiecto. q̄nq; di- cit ipa ppositio credita. vel aggregatio mul- torum credibiliū seu veritatū catholicarū

vt hic. Nec est fides catholica rē. Quis di- citur ipa res significata p propositionē cre- ditā seu catholicam. Et ita nulla res est q̄n possit cadere sub fide. Quis dicit ipa ratio credēdi. et hec vna est oim credibiliū. scz au- toritas p̄ime veritatis reuelātis q̄ nūc vis- detur in enigmate. Et sub hac ratiōe dicit fides argumentū nō apparentiū. Secus erit dū videbimus facie ad facie. Veri- tas imp̄tinēs ad fidē est que nec sequit nec repugnat ad catholicas veritates. Veri- tas sapiēs fidē est veritas p̄tincens aliq̄d vel aliq̄ que sunt pprie de fide. cū aliquo vl aliquib; adiunctis que non prinēt ad fides seu catholicā veritatē. Et opposita falsitas dicit sapiēs heresim. si id quod adiunctus est sit tale quod nō possit vel debeat ratio- nabiliter negari q̄uis nō sit de fide.

Finit.

De terminatio in

Concilio constantiensi. Ecclesia vel generale Conciliū dūm di- ctat aliqua regitiua. ecclesiā concernētia. Papa nō est sic supra iura positū q̄ possit sic pro libito disponere dissoluere. talia dictata p ecclesiā. eo modo et intentiōe. q̄ bus dictata. conclusaq; sunt. Ecclesia vel generale celiūz q̄uis nō possit tollere plenitudiez p̄tāt papal. a tpo supnaturali terz misericorditer collate. pōt nī vsum ei⁹ limitare sub certis regulis ac legibus in edī- ficationē ecclesie. Et in hoc est ton⁹ eccles- iastice reformatiōis stabile fundamentū.

Incipit tractatus

magistri Johānis de Berson. de protesta- tione cirta materiam fidei contra hereses diuersas.

Prologus

Protestatio seu renocatio ge- neralis aut cōditionalis / qz querit nōnunq; assumi tāq; velamē iniquitatis / z ad excu- sandas excusatiōes in peccis / plerim ab hereticis. pposuimus declarare sub aliq̄b; cōsideratiōib; qd ptestatio gene- ralis. qd cōditionalis renocatio iuuat vel i- portat. maxime dū in h sacro Cōstā. cōcē- lio / sentim⁹ q̄ hereses vt cācer serpūt. z sub- hmōi ptestatiōib; delitescere q̄rūt iūctis p